

De la 2,01 m la 2,28 m

2,01 m. Acesta a fost primul record mondial la săritura în înălțime, stabilit în anul 1912 de americanul Horine. Până în anul 1957, această probă a fost dominată de atleții americani, care au ridicat recordul până la 2,15 m (Dumas, 1956). În 1957, atletul sovietic Stepanov a întrerupt, în mod neașteptat, șirul recordurilor stabilite de săritorii de peste Ocean, realizând un răsunător 2,16 m.

A urmat „domnia” lui John Thomas, care, în cursul anului 1960, a corectat de 4 ori recordul mondial: 2,17 m, 2,178 m, 2,184 m și 2,228 m.

Din 1961 însă, prin uimitorul Brumel, nu mai puțin de 6 recorduri mondiale la săritura în înălțime au intrat în patrimoniul sportiv al U.R.S.S. Iată-le:

1961 : Brumel : 2,23 m
1961 : Brumel : 2,24 m
1961 : Brumel : 2,25 m
1962 : Brumel : 2,26 m
1962 : Brumel : 2,27 m
1963 : Brumel : 2,28 m.

Record absolut

Cunoscutul statistician de atletism din Italia, Luigi Mengoni, în colaborare cu Jan Popper (Cehoslovacia), Bernie Cecins (Australia) și Vladimir Otkalenko (U.R.S.S.) a publicat recent o foarte interesantă și utilă broșură statistică intitulată „Cartea de buzunar a atletismului feminin”.

Lucrarea, alcătuită cu o deosebită migală profesională, conține cele mai bune performanțe la fiecare pro-

bă din întreaga istorie a atletismului feminin și lista completă a performențelor. Pe copertă apar fotografiile a două dintre cele mai mari campioane pe care le-a cunoscut sportul, negresa americană Wilma Rudolph și reprezentanta țării noastre, Iolanda Balaș. Prefața este semnată de o altă glorie a atletismului feminin, australianca Shirley Strickland.

În introducerea sa, campioana olimpică de la Helsinki și Melbourne menționează că printre figurile cele mai proeminente prezente în această lucrare se află romînca Iolanda Balaș cu „necrezutele ei performanțe, culminate cu acel 1,91 m, cît măsoară recordul său mondial”.

Lista performanțelor și performențelor la înălțime femei oferă cititorului un tablou unic nu numai din istoria atletismului dar și a sportului în general. În dreptul primelor 64 de performanțe, cu rezultate de la 1,80 m — 1,91 m figurează un singur nume: IOLANDA BALAȘ! Statistica subliniază chiar: „64 de

performanțe, o singură performență”.

Frunzărind broșura găsim și alte nume de atlete din țara noastră. La 400 m este notată Alexandra Sicoe cu 54,9 sec (1955) la 800 m Florica Grecescu cu 2:06,8 (1961) și Elisabeta Teodorof cu 2:08,3 (1962).

Figurează, de asemenea, pe listă în rîndul celor 122 de atlete luate în evidență la 800 m Irina Zegreanu și Marina Cușui, ambele cu 2:11,1. A intrat în statistică Ana Șerban cu 1:11,1 (1957) la 30 mg, Viorica Viscopoleanu cu 6,14 m (1962) la lungime, Ana Sălăgean cu 15,97 m (1961) la greutate, Lia Manoliu cu 54,29 m (1961) (locul XII) și Olimpia Cataramă cu 51,48 m (1961) la disc, Maria Diaconescu care deține un foarte onorabil loc VI în ierarhia mondială a suliștelor (56,64 m — 1961).

Specialiștii străini sînt unanimi în părerea că rezultatele Iolande Balaș reprezintă un adevărat „record absolut”.

ZÎMBIȚI, VA ROG!

PRIMUL SUCCES

Ciclistul francez Raoul Lebrun care a trecut de un an la profesionalism nu se poate lăuda că a avut prea multe succese pînă acum. Dimpotrivă. Spre disperarea familiei și cunoscuților săi în fiecare cursă el reușește să se claseze pe... ultimile locuri. Lebrun se gîndește de acum să-și schimbe meseria cînd, recent, cu prilejul unei curse a cunoscut primul succes.

Nu trebuie să se creadă că alergătorul s-a clasat cumva pe primul loc. El nici nu a ajuns măcar la finis. Numai că, în timp ce rula de unul singur în coada plutonului, i-a ieșit în față un... cîine de care s-a speriat atît de tare încît a... căzut și s-a rănit. Și astfel Lebrun a câștigat primii săi bani din cariera de ciclist profesionist... plăți de societatea de asigurare, pentru rănile capătate.

O imagine originală plecată, de la unghiul pe care și l-a ales (în mod reflex, desigur) fotoreporterul R. ONODI. În iu-

teala cu care s-a petrecut faza el n-a mai avut timp să spună „personajului” său: „Zîmbiți, vă rog!”

POȘTA MAGAZIN

IULIU ISTVAN, BISTRITA. — „Bob” Hayes și Robert Hayes sînt una și aceeași persoană. N-a fost simplu să se găsească un singur... Hayes care să alerge 100 yarde în 9,1 secunde. Dv. vreți... doi? GH. TECUSCHI, CISMĂDIE. — Ilie Oană, antrenorul Petrolului, are 45 de ani. El a jucat pentru prima oară fotbal la Sibiu, de unde a trecut la Juventus București (Petrolul de astăzi), unde avea să activeze neîntrerupt, ca aripă dreaptă, timp de 14 ani. A fost selecționat de 5 ori în echipa națională.

EGIDIUS GOROS, COMUNA TEREMIA MARE. — Max Schmelling a fost campion mondial de box la toate categoriile, între anii 1930-1932. El a câștigat acest titlu învingîndu-l pe Jack Sharkey. Cum l-a pierdut? A fost învins tot de... Jack Sharkey!

DAN BISCEANU, FILIPEȘTI DE PĂDURE. — Nu este gol, cum ați crezut dv., cînd mingea depășește lîna porții cu mai mult de jumătate din volumul ei. Așa cum am mai arătat, pentru a se acorda gol, trebuie ca balonul să fi depășit lînia

altfel, din lot — dar anii nu stau pe loc și trebuie să ne gîndim la o altă fațetă a activității sportive a lui Voinescu, aceea de a pregăti noi cadre de portari. De pe acum el depune de altfel o muncă însoțită pentru pregătirea lui Suciu.

JULIAN CARMALIGA, TURNU MAGURELE. — Regretăm, dar în primul rînd spațiul nu ne permite să răspundem la a-

titea întrebări (21 nume din domeniul natale). De altfel, la respectivul concurs „Cine știe... câștigă”, nu ni se cer nouă răspunsuri, ci dv.!

MIHAI PREDA, HUNEDOARA. — Birn, care activează de doi-trei ani la Unirea Rimnicu-Vilcea, a jucat într-un timp la Progresul București, pe postul de fundaș.

EMILIAN COLLIER, SUCEAVA. — S-a schimbat regulamentul de disputare a campionatului mondial de șah. Campionul mondial nu mai sustine un meci revanșă cu fostul deținător al titlului. Acesta din urmă participă direct la Turneul candidaților, care va desemna pe „șalangerul” campionului mondial. Acest turneu va avea loc în 1965. Nu se știe însă dacă Botvinnik își va încerca această nouă șansă, cu mult mai mică fără doar și poate decît aceea pe care a avut-o...

TIBERIU ABRAHAM, SEIMI. — Dv. ne întrebați dacă a fost desemnat arbitru celui de al doilea meci dintre România și Danemarca, la fotbal, iar în caz contrar o propuneți pe Sylvia Gregorova din R.S. Cehoslovacă, singura femeie arbitru de fotbal din Europa. Nu se știe încă cine va fi arbitru al acestui întîlniri. Trebuie să știți însă că el nu este ales de echipele în

cauză, ci e numit de F.I.F.A. În ce privește propunerea dv., eu unul n-o... invidiez pe Sylvia Gregorova că a devenit arbitru de fotbal. Se găseau fel de fel de activități mai puțin periculoase, începînd chiar cu aceea de îmbîlzițoare de lei!

ION POSTAȘU
Desene de N. CLAUDIU

Precauții inutile

Vameșii de pe aeroportul din Lima (Peru) n-au știut ce să creadă cînd, începînd să controleze valizele boxerului american Eddie Cotton, au găsit 50 de kilograme de carne și 60 de kilograme de... apă. Spunîndu-i-se că și în Peru se găsește carne și mai ales... apă și că n-are rost să plătească taxă pentru depășire de greutate, Cotton a răspuns:

— Nu contează! Principalul este să-l înving pe Mauro Mina, care data trecută m-a făcut K. O. din cauză că nu mă acomodez cu mîncarea și apa din Peru.

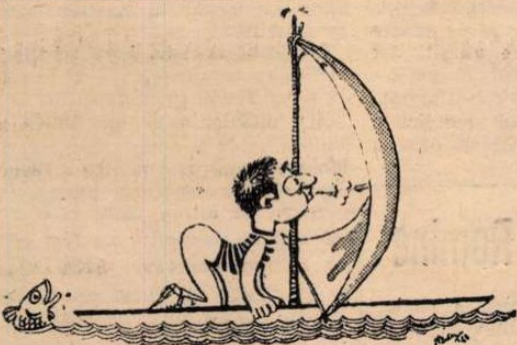
Dar, în ciuda acestor măsuri de prevedere, Cotton a fost din nou învins de Mina. Se pare că, ceea ce nu i-a priit lui Cotton n-a fost aerul, carnea și apa din Peru, ci... pumnii lui Mauro Mina.

Inot pe distanțe lungi

Tîndră înotătoare americană Mary Margaret Revel — 1,75 m înălțime și 60 kg greutate — este o pasionată a curselor de mare fond. Ea a făcut în acest an cinci tentative de inot pe distanță, care i-au reușit pe deplin.

Mary Margaret Revel a traversat Makinac-ul (26 km.) în 7 ore și 28 de mi-

nute, bazinul Algeiras (11 km) în 3 ore și 31 de minute, Bosforul (6 km) într-o oră și 33 de minute și Marea Marmara (30 km) în patru ore și 53 de minute. Ea a realizat și un drum dus și întors pe partea dreaptă a Mestnei (21 km) în 5 ore și 22 de minute.

Fără cuvinte
Desen de Al. Clenciu

Pastel estival

Soarele, ce primăvara
A fost musafir cam rar,
Azi colindă toată țara
Și pe cer e... titular.

Pajiștile-s înverzite,
Nu se-arată nici un nor,
Termometrul pasămite
Parcă vrea să facă... scor.

Trenurile, toate pline,
Au pornit spre litoral;
Și gîndesc cu toți: e bine
Că... plonjezi pe cîte-un val

Oameni ca furnici se-adună
Pe nisipul dobrogean,
Plaja pare o tribună
De... cuplaj bucureștean

Iar la munte, pe cărarea
Spre cabana Clăbucet,

Astăzi văd... înaintarea
Că se mișcă cam încet.

Pașii-s rari; poteca suie
Iar bocancii grei se fac,
Înterii pe cărările
Tot pasează... un rucsac.

Nu mai unul se codește
La bagaje tot mereu:
Fiind arbitru se ferește
Să nu facă... henț careu.

Accident în perspectivă?
Cică țipă supărat:
O urzică... nesportivă
Chiar acum... l-a faultat

Vară, zilele-ți senine
Mai frumoase ți le cer.
Căci să știi că ai în mine
Cel mai vajnic... suporter!

O interesantă experiență la Reghin

Numai doi arbitri la un meci de fotbal?

Din 1881, de cînd au apărut pentru prima dată în lume pe un teren de fotbal, arbitrii... au fost subiect de discuție! La început a existat un singur arbitru, în persoana unuia dintre jucătorii mai vechi, a căpităului uneia dintre echipe. Apoi, încetul cu încetul, arbitrajul s-a schimbat, ajungînd la forma sa de astăzi. De la unul singur, s-a trecut la 5 arbitri (doi de poartă) pentru a se adopta în cele din urmă formula cu 3 arbitri.

Așa cum spuneam mai sus, discuțiile au început o dată cu apariția arbitrilor și s-au înmulțit în special după modificarea, în 1925, a regulii ofsaidului. S-au făcut

fel de fel de încercări pentru modernizarea arbitrajului în fotbal, cău-tări în acest domeniu existînd în toată lumea.

Pînă acum cîțiva ani la noi în țară se arbitra cu cei doi tușieri pe o singură latură a terenului, cealaltă fiind acoperită de arbitru „de centru” care, în acest sistem, opera de fapt tot pe tușă. Acum, arbitrajul în diagonală este la înălțime. Cum va fi în viitor? Deocamdată nu putem spune. Putem să vă vorbim însă despre o interesantă experiență care a avut loc la Reghin și pe care ne-au comunicat-o cititorii noștri Albert Kocsis și Gheorghe Koos, timp-lari la secția de instrumente muzicale din cadrul C.I.L. Reghin. Despre ce este vorba? Dar mai bine să dăm cuvîntul celor doi corespondenți ai noștri: „În orașul nostru a fost organizat un meci de fotbal între echipele locale Avîntul și Progresul. Surpriza noastră a fost mare: pe teren au apărut numai doi arbitri în loc de trei. Am gîndit că al treilea nu s-a echipat încă, dar pînă la urmă meciul a început fără arbitri de tușă”.

Mai departe, aflăm că cei doi cavaleri ai fluierului, Florian Pantea și Iuliu Farcaș, s-au așezat pe teren ca arbitri de tușă în sistemul arbitrajului în diagonală, dar puțin spre interiorul terenului. Și-au împărțit terenul în două și fiecare a fluierat infracțiuni

comise în jumătatea sa de teren. „Cei doi, își continuă cititorii noștri scrisoarea, au condus de o manieră impecabilă. Putem spune că a fost cel mai bun arbitraj prestat în ultima vreme la Reghin”.

Care ar fi avantajele acestei metode? În primul rînd faptul că cei doi arbitri de centru, avînd de acoperit o suprafață mult mai mică, pot fi mai atenți la fazele de joc și să ia deciziile cele mai bune; la arbitrajul în diagonală arbitru de centru trebuie să fie în același timp atent și la semnalizările arbitrilor de tușe și la joc, astfel că greșelile pot surveni mult mai des. În plus, în stilul de arbitraj practicat la meciul de la Reghin, un arbitru nu trebuie să alerge nici 40 la sută din cît aleargă un arbitru de centru care conduce în diagonală.

M. T.

Liston și... arbitrii

Problema desemnării arbitrului pentru cel de al doilea meci dintre Floyd Patterson și Sonny Liston n-a fost rezolvată chiar a tit de ușor. De ce? Fiindcă Patterson, considerînd că la prima întîlnire arbitru greșise declarîndu-l învins prin K.O., în timp ce era în curs de a se ridică de la podea, făcea obiectul la fiecare nou arbitru ce se propunea. În cele din urmă alegerea a

fost făcută în persoana unui arbitru din Nevada, pe nume Harri Krause, lucrul acesta fiindu-i comunicat, bineînțeles, și lui Liston.

Acesta a dat însă îndiferent din umeri: —Nu mă interesează cine va fi arbitru. Totul este să știe să numere pînă la zece!

Și, după cum s-a văzut, condiția aceasta a fost esențială...